

Sygn. akt IX Ka 1605/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sajtyna

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2013 roku

sprawy J. S.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku- Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie

z dnia 12 sierpnia 2013 roku sygn. akt X K 334/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymiar orzeczonego wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego podwyższa do kwoty 800 (osiemset) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków postępowania odwoławczego.

Sygn. akt IX Ka 1605/13

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 14 czerwca 2013 roku w P., gminy M. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Busku-Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny

z siedzibą w P. wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2013r. w sprawie X K 334/13 orzekł co następuje:

I. oskarżonego J. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec J. S. środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z wyłączeniem ciągników rolniczych, zaliczając na poczet orzeczonego środka na podstawie art. 63 § 2 k.k. okres zatrzymania prawa jazdy od 14.06.2013r.;

III. na podstawie art. 49 § 1 i 2 k.k. orzekł od J. S. świadczenie pieniężne w kwocie 400 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu państwa 240 złotych tytułem kosztów sądowych (w tym 90 złotych wydatków i 150 złotych opłaty od wymierzonej kary).

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Pińczowie, wyrokowi temu zarzucając:

rażącą niewspółmierność (łagodność) kary wynikającą z orzeczenia wobec J. S. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. środka karnego

w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 2 lata

z wyłączeniem spod zakazu ciągników rolniczych i wymierzenia świadczenia pieniężnego w kwocie jedynie 400 złotych pomimo, że ustalenia okoliczności dotyczących stopnia społecznej szkodliwości czynu wyrażającego się

w nagminności tej kategorii przestępstw w skali całego kraju, kierowania samochodem osobowym w stanie wysokiego stopnia nietrzeźwości (1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) co spowodowało ponadprzeciętne upośledzenie sprawności psychomotorycznej, a co za tym idzie radykalnie obniżoną reakcją kierowcy, umyślne działanie oskarżonego wynika z zamiaru bezpośredniego, a tym samym narażenia na niebezpieczeństwo innych użytkowników ruchu drogowego uzasadniały wymierzenie J. S. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych bez wyłączenia spod zakazu ciągników rolniczych, jak również wyższego wymiaru świadczenia pieniężnego co w konsekwencji spowodowałoby wdrożenie oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, a jednocześnie pozwoliłoby zabezpieczyć społeczeństwo przed ewentualnymi przestępczymi zachowaniami oskarżonego, a nadto surowsza kara spełniałaby swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej

i wnosił o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie J. S. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 2 lata bez wyłączenia spod zakazu ciągników rolniczych, podwyższenie kwoty świadczenia pieniężnego do 800 złotych oraz pozostawienie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja tylko częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Zasadny jest zarzut rażącej niewspółmierności kary, o ile eksponował nieadekwatność zasądzzonego świadczenia pieniężnego.

Argumenty podniesione przez skarżącego związane ze stroną przedmiotową popełnionego czynu niewątpliwie nakazywały zastosowanie wobec oskarżonego znacznie surowszej represji karnej o charakterze ekonomicznym. Ponieważ apelacja w tym zakresie kwestionowała tylko

i wyłącznie rozstrzygnięcie o świadczeniu pieniężnym Sąd Okręgowy zgodnie

z wnioskiem apelującego uznał, iż kwota 800 złotych będzie dostatecznym środkiem oddziaływania na skazanego za przypisane mu przestępstwo.

Nie można natomiast uznać za trafny zarzut w części, w którym kwestionował wyłączenie spod zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych- ciągników rolniczych. Podzielając w całej rozciągłości przytoczone w uzasadnieniu apelacji argumenty o nagminności przestępstw prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, które to zachowania stanowią poważny problem i budzą coraz większy sprzeciw społeczny, nie można jednak uznać racji

skarżącego, gdy uważa, iż te okoliczności o charakterze ogólnym, przekreślają w każdym przypadku, indywidualnym możliwość postąpienia tak jak to uczynił Sąd Rejonowy.

Otóż Sąd I instancji wskazał w uzasadnieniu wyroku szereg argumentów, które przekonują Sąd Odwoławczy, iż właściwości i warunki osobiste oskarżonego są tego rodzaju, że orzeczenie wobec niego środka karnego zakazu żądanego przez prokuratora, powodowałoby dla niego i jego rodziny konsekwencje tego rodzaju, że kara jako całość byłaby niewspółmiernie surową. Dotychczasowa niekaralność oskarżonego, wieloletni okres liczony w dziesiątki lat nienaganego funkcjonowania jako kierowca pojazdów mechanicznych fakt, iż jest jedyną osobą posiadającą stosowne uprawnienia do kierowania ciągnikami rolniczymi oraz to, że jedynym źródłem utrzymania rodziny jest prowadzone gospodarstwo rolne przemawiają za tym, że sąd a quo słusznie uznał, iż skorzystanie wobec oskarżonego z tej wyjątkowej możliwości orzeczenia ograniczonego zakresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest trafnym orzeczeniem.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. i art. 634 k.p.k. orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

/SSO Krzysztof Sajtyna/